ART
CENTER &
GALLERY

Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

Inbal Lotan

The Act of Presence & Absence

Curator: Meital Kilemnik 28.3 — 28.7.25

ART CENTER & GALLERY
Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

artsmaalot.com

Apter-Barrer Art Center and Gallery

15 Ben-Gurion St. Ma’alot-Tarshicha | **artsmaalot.com**
Sun, Mon, Wed 10:00-14:00, 16:00-19:00
Tue, Thu 10:00-16:00 Sat 11:00-13:00

Chairman: Mishael Chirurg
Director Gallery and Art Center: Tami Shachar-Yaron
Curator: Meital Kilemnik
Gallery Guidance: Yael Ramon, Yael Shalev
Hebrew Editing: Judith Linik-Levi
Arabic Translation: Nawaf Atamnah
English Translation: Avner Greenberg
Graphic Design: Studio MiKa
Photography: Tair Zargary, Inbal Lotan

Supported by:
Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia

Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia

←

בחזית: ללא כותרת, 2013. חיתוך נייר ידני, 34X44 ס"מ
صورة الغلاف: بدون عنوان، 2013. قص يدوي بالورق، 34X44 سم
Cover image: Untitled, 2013. Handmade paper cutting, 34X44 cm

→

אצבעונית, 2019. חיתוך נייר ידני, 53X42 ס"מ
عقلة الاصبع، 2019. قص يدوي بالورق، 53X42 سم
Thumbelina, 2019. Handmade paper cutting, 53X42 cm

Inbal Lotan

The Act of Presence & Absence

The artist Inbal Lotan uses materials that turn absence into a work of art. The exhibition **The Act of Presence and Absence** in the Apter-Barrer Gallery in Ma'alot-Tarshiha, focuses on her sources of inspiration and on the philosophical and experiential aspects of the traditional craft of paper cutting. The works invite the viewer to ponder how what is absent, that which takes shape from the act of cutting, creates a narrative. Each physical action performed on the paper constitutes a creative act through which the residues and the gaps evolve and come alive, in new shapes and ways. In this technique the tangible and the intangible coexist, engaging in a fascinating dialogue between the seen and the unseen, which evokes inner emotions.

Paper cutting requires precision to create geometric, plant-like, figurative and other shapes. The craft was invented in ancient China, between 907 to 618 BCE, where paper carvings served as decorations on festive occasions. They included images of animals and plants, and religious motifs. The earliest Chinese technique of cutting paper for artistic purposes appeared in the fourth and fifth centuries. The invention of paper in China in the second century BCE enabled this technique to evolve, alongside other methods of working with paper. The technique became widespread throughout China, and during the ninth century it spread across East Asia, and was widely adopted in Japan, where it became a traditional craft. The use of paper cutting spread to Europe in the 16th century, becoming popular among the upper classes. It was used to decorate rooms and as personal adornment. During this period the technique also incorporated religious and cultural motifs and symbols. Over time, particularly in the 19th and 20th centuries, use of the technique became widespread. It served also to create greeting cards and other decorative elements.

Artists have employed the technique throughout history. Among them are Henri Matisse (1869-1954), who used the technique to paint sheets of paper, cutting out pieces, and assembling new images.

A further prominent artist and author who used the technique was Hans Christian Andersen (1805-1875). Known primarily for his classic stories, such as The Ugly Duckling, he was also a paper cutter. He created complex paper cuttings of mythological figures and images. Andersen's cuttings were not merely an artistic device but also served to illustrate his stories, thereby evoking inner emotions and content. Andersen's influence can be discerned in Lotan's works, as she chooses to describe the fairy tale of **Thumbelina**, written in 1835. Lotan imagines further fables, some of them personal, inspired by folk tales and legends from various cultures.

The work titled **An Invented Irish Fable** included in the exhibition draws on myths from Irish folklore. The work comprises images from a tale about a farmer named Seamus and the three-headed Cerberus[1], as well as other invented images linked to the story. In this and in other works displayed in the exhibition, it appears that Lotan injects to them complex narratives that revolve around themes of love, wild nature, and personal and collective conflicts.

Through her paper cuttings, the artist creates a mystical ambiance of legends. Each cutting displayed in the exhibition expresses the inner struggles of the figures, the muted cries of soft love, and pain, and opens a window onto broader tales that address life's complexity vis-à-vis the forces of nature and belief. Alongside the dialogues that exist within Lotan's works, a further important dialogue takes place between the viewer and the work, which acquires validity and meaning and runs parallel to the dialogue between legend and real life, where the absent and the complete are ever present, as in a paper cutting.

The absent and the whole in Lotan's paper cuttings are under control. They are measured, esthetic, and cut to amazing precision. They invite one to search for the essence and meaning of human experience, as a mirror to the gaps and the striving to fill in what is lacking in the human soul. Paper cutting offers us a path to inner contemplation of the way in which we perceive ourselves and our surroundings.

1. A mythical monster in Greek mythology, a hunting dog that belongs to Hades, God of the underworld, and guards the gate to his kingdom.

The series of five works titled **The Five Voices,** which draws on Anne Sexton's[2] poem, **What Do the Voices Say? Doctor Y Asks,** constitutes the poetic heart of the exhibition. Each of the five cuttings represents a different voice in the poem. The voices express a gamut of emotions – pain, loss, despair, love, and agony. In the first work, Sexton's body itself is supported by the Sirens that feature in the poem. In the second, the large wire doll enclosed in the confines of the work threatens its family. In the third work, the cruel clown spits at the figure of the poetess, in a precise cutting portrayed in white, as in the poem. In the fourth work, the naked Sexton stands on a floor of medications, and in the fifth, her figure holding a whip is made of small fish, her tormented face referring to the words of the poem. Each voice in Sexton's poem is addressed in Lotan's work. She leads viewers to an inner and invites them into a rich, complex, and multi-tiered world.

We chose to display Lotan's exhibition in the intimate southern wing of the gallery, with a view to enhancing the viewers' experience. This space was home to two families when Ma'alot was first established. It is small and dark and divided by an arch. The two sections of the space facilitate an appreciation of Lotan's work environment, allowing viewers to intimately experience the atmosphere in which the artist creates. This arrangement encourages a closer examination of each piece individually, followed by an evaluation within the wider context of the exhibition.

In the center of the space stands a table that resembles Lotan's worktable, intended to illustrate her working stages. The table offers a glimpse into her creative world, while also enabling the viewer to tangibly experience the various processes that comprise the technique. On the table each object becomes relevant; the remnants of paper acquire the status of a finished work, and Lotan's work tools are a metaphor for the conductor of a musical piece. Observing the artist's worktable from above, viewers experience an evolving, dynamic process that prompts them to internalize the significance of the absence, resulting in a new creation.

It appears that Lotan finds inspiration from many sources for her works, among them tales and fables from many different cultures. Not all the stories come from the outside; some emerge from her inner self and her personal and intimate introspection. Each of her works tells a personal story, be it mythological, mundane, or one that arises

2. Anne Sexton (1928-1974) was an American author and poet. The poem on which Lotan draws appears in Anne Sexton (2015), **Lessons in Hunger,** Mifal Ha-Payis, Israel. Translated by Yael Globerson.

מייחלת לתחייה, 2025. חיתוך נייר ידני, 65X45 ס"מ | **أتمنى الانبعاث**، 2025. قص يدوي بالورق، 65X45 سم

Wishing for revival, 2025. Handmade paper cutting, 65X45 cm

ענבל לוטן

מַעֲשֶׂה יֵשׁ וָאַיִן

האמנית ענבל לוטן עובדת עם חומרים שהופכים את ההעדר ליצירה. התערוכה **מעשה יש ואין** המוצגת בגלריה ע"ש אפטר ברר במעלות-תרשיחא, מתמקדת במקורות ההשראה של האמנית ובהיבט הפילוסופי והחוויתי של הטכניקה הידנית-מסורתית של מגזרות הנייר. העבודות מזמינות את קהל הצופים להרהר כיצד החסר, הנפער מתוך החיתוך, מייצר נרטיב. כל פעולה פיזית בנייר מהווה אקט יצירתי בה השאריות והפערים הנפערים הופכים לחיים, בצורות ובמובנים חדשים. המלא והחסר בטכניקה מתקיימים זה לצד זה, ובאמצעותם מתקיים דיאלוג מרתק של נראות וחסר המעוררים תחושות פנימיות.

מגזרת נייר היא יצירה אמנותית הנוצרת על-ידי חיתוך נייר מדויק, גריעת החומר ויצירת דימויים גיאומטריים, צמחיים, פיגורטיביים ועוד. ההיסטוריה של מגזרות הנייר ראשיתה בסין העתיקה (618-907 לספירה), שם השתמשו בנייר מגולף עבור קישוטים לחגיגות. הקישוטים כללו דימויים של חיות, צמחים ומוטיבים דתיים. טכניקת החיתוך הסיני המוקדמת ביותר של נייר כיצירת אמנות מקורה כבר בסביבות המאה ה-4 וה-5. יש להניח כי המצאת הנייר בסין במאה ה-2 לפנה"ס אפשרה את התפתחות הטכניקה הזו, בנוסף לשיטות עבודה אחרות הקשורות לנייר. הטכניקה רווחה בסין כולה ובמהלך המאה ה-9, התפשטה למזרח אסיה, במיוחד ליפן, שם הפכה לאמנות מסורתית. במאה ה-16, השימוש במגזרות נייר התפשט לאירופה, שם הפך לפופולרי בקרב המעמד הגבוה ושימש לקישוט חדרים ולעיטורים אישיים. בתקופה זו הטכניקה שילבה גם מוטיבים וסמלים דתיים ותרבותיים. במהלך השנים, ובמיוחד במאות ה-19 וה-20, הטכניקה הפכה נפוצה ושימשה בנוסף גם ליצירת כרטיסי ברכה ואלמנטים דקורטיביים נוספים.

לאורך ההיסטוריה מספר אמנים השתמשו בטכניקה ביניהם אנרי מאטיס (1869-1954 Henri Matisse) שנהג להשתמש בטכניקה באמצעות צביעת גליונות נייר, חיתוך פיסות והרכבת דימויים חדשים. אמן-סופר בולט נוסף אשר נהג להשתמש בטכניקה הוא הנס כריסטיאן אנדרסן (Hans Christian Andersen). הסופר הידוע בעיקר בזכות סיפוריו המפורסמים, כמו "הברווזון המכוער", היה גם אמן מגזרות נייר. הוא יצר מגזרות נייר מורכבות ובהן דמויות ודימויים מיתולוגיים מעוררי השראה. החיתוכים של אנדרסן לא היו רק אמצעי אמנותי אלא גם כלי לתיאור סיפורים באמצעותם העצים רגשות ותכנים פנימיים. השפעתו של אנדרסן ניכרת ביצירותיה של לוטן, כשהיא בוחרת לתאר בעבודותיה גם את האגדה **אצבעונית** שנכתבה בשנת 1835. לוטן הוגה בדמיונה אגדות נוספות דמיוניות ואישיות בהשראת סיפורי עם ואגדות מתרבויות שונות.

העבודה **אגדה אירית מומצאת** המוצגת התערוכה נוצרה בהשראת מיתוסים מהפולקלור האירי. העבודה כוללת דימויים מתוך אגדת עם בה מופיע איכר בשם שיימוס ולצידו קרברוס[1]

1. מפלצת אגדית מן המיתולוגיה היוונית, כלב הציד של אל השאול היווני האדס ושומר שער ממלכתו.

בעל שלושת הראשים וגם דימויים בדויים נוספים בהשראת הסיפור. בעבודה זו ובעבודות נוספות המוצגות בתערוכה נראה כי לוטן יוצקת אל היצירה נרטיבים המורכבים מתמות של אהבה, טבע פראי וקונפליקטים אישיים וקולקטיבים.

באמצעות מגזרות הנייר, האמנית מצליחה לייצר אווירה מיסטית של אגדות. כל מגזרת נייר המוצגת בתערוכה מבטאת מאבקים פנימיים של דמויות וזעקות חרישיות של אהבה שקטה, כאב וצוהר לסיפורים רחבים יותר המגוללים את מורכבות החיים אל מול כוחות הטבע והאמונה. לצד הדיאלוגים של לוטן המתקיימים בתוך היצירות, מתקיים דיאלוג חשוב נוסף בין הצופה ליצירה אשר מקבל תוקף ומשמעות ומקביל לדיאלוג שבין אגדה למציאות החיים, בה החסר והשלם נוכחים תמיד כמו במגזרת הנייר.

החסר והשלם במגזרות הנייר של לוטן נמצאים בשליטה. הם מדודים, אסתטיים וחתוכים בדיוק להפליא. הם מזמנים להיכנס לתהליך של חיפוש אחר מהות ומשמעות בתוך חוויה אנושית, כמראה לפערים ולהשלמת החסר בנפשו של האדם. מגזרת הנייר מציעה התבוננות רגשית פנימה על הדרך בה אנחנו תופסים את עצמנו ואת סביבתנו.

סדרת העבודות **חמשת הקולות** על פי השיר של אן סקסטון Anne Sexton מהווה את הלב הפואטי של התערוכה. הסדרה כוללת חמש עבודות בהשראת השיר **מה אומרים הקולות? דוקטור Y שואל** של המשוררת סקסטון.[2] כל אחת מחמש המגזרות מייצגת קול אחר בשיר. הקולות מביעים רגשות שונים– כאב, אובדן, ייאוש, אהבה וייסורים. בעבודה הראשונה גופה של סקסטון עצמה נתמך על ידי הסירנות המופיעות בשיר, בעבודה השנייה בובת החוטים הגדולה התחומה בתוך חלל היצירה מאיימת על בני משפחתה. בעבודה השלישית הלץ האכזר יורק על דמות המשוררת בחיתוך מדויק מתואר בלבן כמו בשיר. בעבודה הרביעית בגוף עירום, סקסטון עומדת על קרקע של תרופות ובעבודה החמישית דמותה האוחזת בשוט עשויה מדגיגים ופניה מיוסרות בהקבלה למילות השיר. כל קול בשירה של סקסטון מקבל התייחסות ביצירה של לוטן. היא יוצרת שיחה פנימית בנפשו של הצופה ומזמנת אותו להתחבר לעולם עשיר מורכב ומרובד.

התערוכה של לוטן נבחרה להיות מוצגת בחלל הדרומי והאינטימי של הגלריה במטרה להעצים את החוויה אצל הצופה. החלל ששימש כבית מגורים לשתי משפחות עם הקמת העיר מעלות, הינו קטן, חשוך וקשת חוצה אותו. שני חלקי החלל מאפשרים לקהל המבקרים לחוש את אווירת האינטימיות בה לוטן עובדת ומאלץ את הצופה להתקרב ולהתייחד עם כל יצירה בנפרד ולבחון אותה פעם אחת בנפרד ופעם שנייה בהקשר הרחב של התערוכה.

2. אן סקסטון (1928–1974) משוררת וסופרת אמריקאית. לוטן קיבלה את השראתה מהשיר **מה אומרים הקולות? דוקטור Y שואל** מתוך ספר השירים: סקסטון א. (2015) **שיעורים ברעב**. מפעל הפיס: ישראל. תרגום יעל גלוברזון.

במרכז החלל, ממוקם שולחן המדמה את שולחן העבודה של לוטן במטרה להמחיש את שלבי העבודה שלה. השולחן מציע הצצה אל תוך עולם היצירה של לוטן וגם מעניק חוויה מוחשית לתהליכים השונים של הטכניקה. על גבי השולחן כל פרט הופך רלוונטי, שאריות הנייר מקבלות מעמד של יצירה מוגמרת וכלי העבודה של לוטן כמטאפורה למנצח על יצירה מוזיקאלית. מעל שולחן העבודה של האמנית הצופה יכול להרגיש שותף לעבודה חיה, נרקמת ומרגשת שטרם הסתיימה ודרכה להידרש להיכנס לתהליך הפנמה של משמעות החסר הבורא יצירה חדשה.

נראה כי לוטן מקבלת השראה ממקורות רבים לעבודותיה ובהם סיפורים ואגדות ממקורות שונים. הסיפורים לא תמיד באים מתוך המרחב החיצוני, אלא לעיתים מתוך נביעה פנימית ופרטית ומתוך הרהורים אישיים ואינטימיים. כל אחת מהעבודות של לוטן מספרת סיפור אישי, לעיתים מיתולוגי, לעיתים יומיומי, יתכן שנובע מתוך תחושות פנימיות, זיכרונות או חוויות נפשיות. לוטן משתמשת בסיפור גם ככלי לייצר קשר עם הצופה במטרה להציב אותו מול סיפור המעורר זיכרונות או רגשות, ובכך לייצר חוויה משותפת. כוחן של היצירות הן גם במרווח שבין המציאות לפנטזיה, בין הסיפור לאמת רגשית.

שם התערוכה **מעשה יש ואין** הוא לא רק שם, כי אם רעיון פילוסופי המבטא את החיים עצמם. החסר שבמגזרות לא מעיד על שלילה, אלא על יצירה ובריאה. כל חיתוך בנייר הוא מעשה של יצירה, ואם נרצה - פעולה המייצרת עולם. במובן זה, העבודות של האמנית משדרות מסר על תהליך של חיים, שבו כל אובדן או חסר הופך לשדה פעולה. מגזרות הנייר האסתטיות, מבטאות את הדיאלוג הפנימי של האמנית עם חומר, צורה ורגש. כל פיסת נייר שנגרעת יוצרת מרחב חדש וקול המבטא תחושות פרטיות וקולקטיביות בעידן של אי-ודאות במיוחד בעת הזו על רקע מלחמת חרבות ברזל.

התערוכה היא הזמנה לחשוב מחדש על החסר והשלם על איך החוסר מאפשר יצירה חדשה ודיאלוג פנימי וחיצוני. ברגע של אינטימיות, הצופה מוזמן לחוות את העבודה לא רק כאובייקט אמנותי, אלא גם כצלילה אל עולמה הפנימי של האמנית, אשר מביאה אל קדמת הבמה את היש והאין בדרכים בלתי צפויות ומרגשות.

מגזרות הנייר של לוטן מחברות את הצופה לתהליך היצירה המבוסס על עקרון של חיסור. כל חיתוך יוצר את ה"אין" והרגע שבו חומר נלקח מתוך העבודה משאיר אחריו רווח אשר הופך למשמעות והוויה. אותו חיסרון הופך באחת ליצירה ולאבן היסוד שלה ופעולת הפירוק המדויקת והמיומנת שלה, מובילה להשלמת הצורה ומעוררת את הנרטיב לחיים. התבוננות ביצירות שבתערוכה מצליחה להעביר את הדינמיקה ושיטות העבודה של לוטן. כלי החיתוך האלימים מתגלים תחת ידיה כרגישים וכבוראים סיפורים עמוקים וכל חוסר של חומר הופך לנוכחות אינטימית.

מיטל קילמניק
אוצרת

→
אגדה אירית מומצאת (פרט), 2014. חיתוך נייר ידני, 32X32 ס"מ
أسطورة ايرلندية متخيلة، 2014. قص يدوي بالورق، 32X32 سم
A fictional Irish legend, (detail) 2014. Handmade paper cutting, 32X32 cm

נימפת עץ התמר, 2024. חיתוך נייר ידני, 55X40 ס"מ | **حورية شجرة النخيل،** 2024. قص يدوي بالورق، 55X40 سم

The Palm tree nymph, 2024. Handmade paper cutting, 55X40 cm

عنبال لوطان

فعل الحضور والغياب

تعمل الفنانة عنبال لوطان بمواد تحوّل الغياب إلى إبداع. يركّز معرض **فعل الوجود والعدم**، المعروض في جاليري أفتر برر في معالوت ترشيحا، على مصادر إلهام الفنّانة وعلى الجوانب الفلسفية والتجريبية لتقنية القص اليدوية التقليدية في الورق. تدعو الأعمال الجمهور للتفكير كيف يعمل النقص والفجوات المتشكلة من عملية القص على انتاج السرد. كل عملية مادية على الورق تشكّل فعلاً إبداعيًا، حيث تتحول البقايا والفجوات إلى حياة بأشكال ومعانٍ جديدة. يتجاور الامتلاء والفراغ في هذه التقنية، مما يخلق حوارًا مثيرًا بين المرئي والمفقود، ويثير مشاعر داخلية.

قص الورق هو عمل فنّي يتم إنشاؤه عبر قطع الورق بدقة، وإزالة المادة لتكوين صور هندسية، نباتية، تصويرية، وغيرها. يعود تاريخ هذا الفن إلى الصين القديمة (618-907م)، حيث استُخدم الورق المزخرف للزينة والاحتفالات، واحتوت زخارف الورق على صور لحيوانات، ونباتات، وموتيفات دينية. نشأت أقدم تقنية لقص الورق كفن بصري في القرنين الرابع والخامس الميلاديين. يُعتقد أن اختراع الورق في الصين في القرن الثاني قبل الميلاد ساهم في تطور هذه التقنية، إلى جانب طرق أخرى متعلقة بالورق. انتشرت هذه التقنية في جميع أنحاء الصين، ووصلت خلال القرن التاسع إلى شرق آسيا، خاصة إلى اليابان، حيث أصبحت فنًا تقليديًا. وفي القرن السادس عشر، انتقل فن قص الورق إلى أوروبا، حيث لاقى رواجًا بين الطبقة الأرستقراطية، واستُخدم لتزيين الغرف وإضافة لمسات شخصية. خلال تلك الفترة، تضمنت التقنية أيضًا رموزًا وموتيفات دينية وثقافية. على مر الزمن، وخاصة في القرنين التاسع عشر والعشرين، أصبحت هذه التقنية شائعةً واستخدمت في صناعة بطاقات التهنئة والعناصر الزخرفية الأخرى.

على مر التاريخ، استخدم العديد من الفنّانين تقنية قص الورق، من بينهم هنري ماتيس (1865-1954)، الذي استخدم هذه التقنية بواسطة تلوين الورق، وقص قطع منه وتركيب صور جديدة. ومن بين الشخصيات البارزة الأخرى التي اعتمدت هذه التقنية كان الكاتب والفنّان هانس كريستيان أندرسن (1805-1875)، المعروف بأعماله الأدبية مثل "فرخ البط القبيح". كان أندرسن أيضًا فنانًا في قص الورق، حيث ابتكر قطعًا معقدة تصور شخصيات وأيقونات أسطورية ملهمة. لم تكن قصاصاته مجرد عمل فنّي، بل كانت أداة لوصف القصص وبواسطتها عمل على تعزيز المشاعر والمضامين الداخلية. يبرز تأثير أندرسن على أعمال لوطان الفنّيّة، حيث اختارت في أعمالها تصوير قصة "عقلة الإصبع" التي كتبها عام 1835. كما تستلهم الفنانة من القصص الشعبية والأساطير المختلفة، وتبدع في تخيّل حكايات جديدة خيالية.

العمل الفنّي **أسطورة أيرلندية متخيلة**، المعروض في هذا المعرض، مستوحى من الأساطير الأيرلندية الشعبية. يتضمن العمل صورًا مستمدة من حكاية شعبية يظهر فيها فلاح يدعى شيموس، إلى جانبه **كيربيروس**[1] ذو الرؤوس الثلاثة، بالإضافة إلى عناصر خيالية أخرى مستوحاة من القصة. في هذا العمل وغيره من الأعمال المعروضة، تصوغ عنبار لوطان سرديات تمزج بين موضوعات الحب، الطبيعة البرية، والصراعات الشخصية والجماعية.

1. وحش من الأساطير الاغريقية، وهو كلب صيد لإله الجحيم الاغريقي هاديس يعمل على حراسة باب الجحيم.

من خلال تقنية قص الورق، تنجح الفنانة في خلق أجواء أسطورية غامضة. تعبر كل قصاصة ورقية معروضة عن صراعات داخلية لشخصيات وصراخات صامتة من للحب الهادئ، الألم، ونافذة نحو حكايات أوسع تحكي تعقيدات الحياة أمام قوى الطبيعة والإيمان. إلى جانب الحوارات التي تخلقها لوطان داخل أعمالها، ينشأ حوار آخر مهم بين المشاهد والعمل الفنّي، والذي يحصل على صلاحية ومعنى موازٍ للحوار بين الأسطورة والواقع، يحضر فيه النقص والمتكامل دائمًا كما هو في قصاصات الورق.

النقص والمكتمل في صاصات ورق لوطان تحت السيطرة، مدروسة، جمالية ومقصوصة بدقة مذهلة. تدعو أعمالها المشاهد إلى رحلة بحث عن المعنى والجوهر داخل التجربة الإنسانية، مما يعكس الفجوات ومحاولات ملء الفراغات داخل النفس البشرية. يتيح فن قص الورق نظرة عاطفية متعمقة حول الطريقة التي نرى بها أنفسنا والعالم من حولنا.

سلسلة الأعمل الأصوات الخمسة، المستوحاة من قصيدة للشاعرة آن سيكستون، تشكل قلب المعرض الشاعري. تتكون السلسلة من خمسة أعمال مستلهمة من قصيدة **ماذا تقول الأصوات؟ يسأل الدكتور Y**، للشاعرة سيكستون. حيث يمثل كل عمل أحد **الأصوات الخمسة** الواردة في القصيدة. تعبر هذه الأصوات عن مشاعر متنوعة مثل الألم، الفقدان، اليأس، الحب، والعذاب. في العمل الأول، يظهر جسد آن سيكستون[2] مدعومًا من قبل حوريات البحر المذكورات في القصيدة. في العمل الثاني، تهدد دمية الخيوط الكبيرة أفراد عائلتها داخل فضاء العمل الفنّي. في العمل الثالث، يقوم المهرج الشرير بالبصق على صورة الشاعرة في قص ديقيق يتم وصفه بالأبيض كما ورد في القصيدة. في العمل الرابع، تقف سيكستون عارية على أرضية من الأدوية. في العمل الخامس، تظهر صورتها حاملة سوط مصنوع من الأسماك الصغيرة، بوجه معذب، في محاكاة مباشرة لكلمات القصيدة. كل صوت في قصيدة آن سيكستون يجد تجسيدًا في أعمال لوطان، التي تخلق حوارًا داخليًا في نفس المشاهد، وتدعوه للغوص في عالم ثري، معقد، ومتعدد الطبقات.

تم اختيار عرض معرض لوطان في الجناح الجنوبي الحميمي للجاليري، بهدف تعزيز تجربة المشاهد. كان هذا الفضاء في الأصل منزلاً لعائلتين عند تأسيس مدينة معالوت، وهو فضاء صغير، معتم، تعبره قنطرة. يتيح تقسيم الفضاء إلى جزأين للزوار فرصة الشعور بالحميمية التي تعمل بها لوطان، ويدفعهم إلى الاقتراب من كل عمل فنّي على حدة، والتفاعل معه أولاً بشكل فردي، ثم النظر إليه ضمن السياق الأشمل للمعرض.

في مركز المعرض توجد طاولة عمل تحاكي طاولة عمل لوطان، وتهدف إلى تجسيد مراحل عمليتها الإبداعية. توفر الطاولة لمحة داخلية على عالمها الفنّي، وتمنح الزوار فرصة ملموسة للتفاعل مع مختلف تقنيات القص. كل تفصيل على الطاولة يصبح جزءًا من العمل الفنّي؛ حيث تكتسب بقايا الورق مكانة كإبداعات مكتملة، بينما تتحول أدوات العمل إلى مجازًا لقائد أوركسترا موسيقية. فوق هذه الطاولة، يشعر المشاهد وكأنه جزء من عملية إبداعية مستمرة لم تكتمل بعد، مما يجعله يتأمل في فكرة الغياب الذي يولّد إبداعًا جديدًا.

2. آن سيكستون (1974-1928) هي شاعرة وكاتبة أمريكية. تستلهم لوطان من قصيدة **ماذا تقول الأصوات؟ يسأل دكتور y**، من ديوان الشعر: آن سيكستون (2015) **دروس في الجوع**. مفعال هبايس. ترجمة ياعيل غلوبرزون.

يبدو أن لوطان تستمد إلهامها من مصادر متعددة، بما في ذلك الأساطير والحكايات الشعبية من مختلف الثقافات. لكن قصصها لا تأتي فقط من مصادر خارجية، بل تنبع أحيانًا من تأملات شخصية، داخلية، وحميمة. كل عمل من أعمال لوطان يروي قصة شخصية، قد تكون أسطورية أو يومية، مستمدة ربما من مشاعر داخلية، ذكريات، أو تجارب نفسية. تستخدم الفنّانة القصة كوسيلة لخلق رابط عاطفي مع المشاهد، بهدف وضعه أمام قصة قد تثير لديه ذكريات أو مشاعر خاصة، مما يؤدي إلى تجربة مشتركة. تكمن قوة الأعمال في المسافة بين الواقع والفانتازيا، بين القصة والحقيقة العاطفية.

اسم المعرض **فعل الوجود والعدم** ليس مجرد عنوان، بل فكرة فلسفية تعكس جوهر الحياة ذاتها. فالفراغ في قصاصات الورق لا يشير إلى النقص أو العدم، بل يمثل فعل الخلق والتكوين. كل قطع في الورق هو فعل من الإبداع، وإن شئنا، فهو فعل يخلق عالم. بهذا المعنى، تنقل أعمال الفنانة لوطان رسالة عن جوهر الحياة، حيث يصبح كل فقدان أو نقص مساحة لحقل عمل. تعبر جمالية الورق عن الحوار الداخلي للفنّانة مع المادة، الشكل والمشاعر. كل قطعة ورق تُنتزَع تفتح فضاءً جديدًا، وتكشف عن صوت يعبر عن أحاسيس فردية وجماعية في عصر يسوده عدم اليقين، خصوصًا في ظل الأوضاع الراهنة على خلفية حرب سيوف الحديد.

المعرض عبارة عن دعوة لإعادة التفكير في مفهوم النقص والمكتمل، وفي كيف يتيح النقص خلق جديد وحوار داخلي وخارجي. في لحظة من الحميمية، يُدعى المشاهد لاختبار العمل الفنّي ليس كجسم فنّي فحسب، بل كغوص في عالم الفنّانة الداخلي، التي تعرض أمامه الوجود والعدم بطرق غير متوقعة ومثيرة.

يربط قص الورق لدى لوطان الملتقي مع عملية الابداع والخلق التي تعتمد على مبدأ الانتقاص. كل قطع في الورق يُنتج "عدمًا"، وفي اللحظة أخذ المادة من العمل تترك خلفها مساحة تتحول إلى معنى وكينونة، والنقص نفسه يتحول في أحد الأعمال إلى حجر أساس العمل، وعملية التفكيك الدقيقة ومهاراتها يقودان إلى اكمل الشكل ويمنحان الحياة للسرد. تأمل الأعمال في المعرض ينجح بنقل ديناميكية وأساليب عمل لوطان. أدوات القطع العنيفة تبدو بين يديها حسّاسة وكمن تخلق قصصًا عميقة وكل نقص للمادة يتحول إلى حضور حميمي.

ميطال كيلمنيك
القيّمة

from an inner emotion, a memory, or a spiritual experience. Lotan furthermore uses the story to bond with the viewer, to confront them with a story that evokes a memory or a feeling, thereby creating a shared experience. The works' power derives in part from the space between reality and fantasy, between the story and emotional truth.

The exhibition's title, **The Act of Presence and Absence**, is not merely a title but refers to a philosophical idea that expresses life itself. What is missing in the cuttings does not imply something negative, but rather creativity. Each cut of the paper is a creative act, an action that creates a world, as it were. In this respect, the artist's works transmit a message of the process of life, in which every loss or absence becomes a field of activity. These esthetic paper cuttings express the inner dialogue between the artist and her material, and between shape and feeling. Each piece of paper that is removed creates a new space and a voice that expresses personal and collective feelings in an era of uncertainty, particularly at this time of the Iron Swords War.

The exhibition invites us to reassess the missing and the complete, to ponder how that which is lacking enables new creation and inner and external dialogue. In an intimate moment, the viewer is invited to experience the work not merely as an object of art, but also as an opportunity to submerge themselves into the artist's inner world, thereby bringing to the fore the present and the absent in unexpected and moving ways.

Lotan's paper cuttings introduce the viewer to a creative process based on the principle of absence, or the missing. Each cut creates an "absence," and the moment some material is removed from the work leaves a gap that becomes meaningful and telling. The act of dismantling, along with the required skill, forms the foundation of the work, completing its shape and bringing the narrative to life. Viewing the works in the exhibition transmits Lotan's dynamic working methods. In her hands, the violent cutting tools become sensitive and create profound stories, and each missing piece of material turns into an intimate presence.

Meital Kilemnik
Curator

מה פה קורה פה בכלל?, 2022. חיתוך נייר ידני, 65X50 ס"מ

ما الذي يحدث عنا يحدث أصلا؟، 2022. قص يدوي بالورق، 65X50 سم

What is going on here anyway?, 2022. Handmade paper cutting, 65X50 cm

ענבל
לוטן 2023

מרכז אמנויות וגלריה
ע"ש אפטר-ברר, מעלות-תרשיחא (ע"ר)

artsmaalot.com

מרכז אומנויות וגלריה ע"ש אפטר-ברר

רח' בן גוריון 15, מעלות תרשיחא
א, ב, ד 10:00-14:00, 16:00-19:00
ג, ה 10:00-16:00 שבת 11:00-13:00

יו"ר העמותה: מישאל חירורג
מנהלת הגלריה ומרכז אמנויות: תמי שחר-ירון
אוצרת התערוכה: מיטל קילמניק
הדרכות: יעל רמון, יעל שלו
עריכה לשונית: יהודית ליניק-לוי
תרגום לערבית: נוואף עתאמנה
תרגום לאנגלית: אבנר גרינברג
עיצוב גרפי: Studio MiKa
צילום: תאיר זרגרי, ענבל לוטן

בתמיכת:
משרד התרבות והספורט
הפדרציה היהודית של פילדלפיה רבתי

مركز الفنون والجاليري على اسم افتر برر

شارع بن غوريون 15، معلوت ترشيحا
الأحد، الاثنين، الأربعاء 10:00-14:00، 16:00-19:00
الخميس والجمعة 10:00-16:00 السبت 11:00-13:00

رئيس الجمعيّة: ميشيل حيروغ
مديرة الجاليري ومركز الفنون: تامي شاحر يرون
قيّمة المعرض: ميطال كيلمنيك
ارشاد: ياعيل رمون، ياعل شليۋ
التحرير اللغوي: بغداد للترجمة
الترجمة العربية: نواف عثامنة
الترجمة الإنجليزية: أڤنر غرينبرغ
التصميم الجرافيكي: Studio MiKa
تصوير: تائير زيرغري، عنبال لوطان

بدعم:
وزارة الثقافة والرياضة
اتحاد اليهود في فيلادلفيا الكبرى

משרד התרבות והספורט
Jewish Federation of Greater Philadelphia

→
בחזית: אגדה אירית מומצאת, 2014. חיתוך נייר ידני, 32X32 ס"מ
صورة الغلاف: أسطورة ايرلندية متخيلة، 2014. قص يدوي بالورق، 32X32 سم
Cover image: A fictional Irish legend, 2014. Handmade paper cutting, 32X32 cm

←
ללא כותרת, 2023. חיתוך נייר ידני, 53X37 ס"מ
بدون عنوان، 2023. قص يدوي بالورق، 53X37 سم
Untitled, 2023. Handmade paper cutting, 53X37 cm

מרכז
אמנויות
וגלריה

ע"ש אפטר-ברר, מעלות-תרשיחא (ע"ר)

ענבל לוטן מַעֲשֵׂה יֵשׁ וָאַיִן

عنبال لوطان فعل الحضور والغياب

אוצרת: מיטל קילמניק القيّمة: ميطال كيلمنيك 28.3 — 28.7.25